

קולנוע

סרטים

מחזה לזשים

"למען האמת, אני מרגיש כמו זאב בודד. אבל אין מה לעשות, קשה למצוא מישהו שעמו אפשר היה להתחלק בתוכניות, וברעיונות לעתיד". אמר קלוד סוטה, זאב בודד בקולנוע הצרפתי ואחד המעריצים שטיס סרטיו אינה מוטלת בספק, בתעשייה הנמצאת במשבר איכותי המוריד את הבריכות של סוטה אפשר להסביר בלי כל קושי, זה שנים רבות הוא בוחר, ביודעין, לספל שוב ושוב באותו הנושא: הבורגנות הבינונית ומאוייה. זה

בראסר ושניידר ב"לאהוב מחדש"
להפסיק לאהוב את המאהב —

המעמד שריצ'רד נייטון כינה "הרוב הידומם" ואשר הכל מדברים בשמו, משום שהוא יסוק מדי עם עצמו, מכדי שיעסוק בנושאים החורגים מן הטרדות היומיומיות. בין ילדים, שהולכים וגדלים, הויקנה היתקרת, הפלנסה המתערערת דווקא ברגע שנדמה כאילו אין עוד סיבה לדאוג, חלומות נעורים שפורחים ונעלמים, ופחד מן המוות, המדרבן את האדם למעשה שטות אחרון, אין להם, לבני המעמד הזה, אלא הפנאי הדרוש להתעסק בעצמם.

סיפור פשוט? זה מה שקרה בעבר בסרטים של סוטה, כמו כאלה הם החיים, סידר ורוואלי או וינסן, פרנסואה פול וכל האחרים, וזה מה שקרה גם בסרטו החדש, שנקרא במקור סיפור פשוט ואילו בעברית יוטבל מחדש וייקרא לאהוב מחדש, שוב, מדובר כאן בשיגרה היומיומית של בני המעמד הבינוני; שוב, רוב הדמויות הן בני סביבות גיל הארבעים, ושוב, לא הדברים באמת הם המשפיעים עליהם, אלא המשי בריום הפרטיים הקטנים של כל אחד מהם לחוד.

אחרי סידרה של סרטים, שניראו בערך כמו קוראליים של באך — כלומר, יצירות שבהן סידרה שלמה של נושאים (או דמויות) מתפתחים במקביל — התכוון סוטה להצמצם הפעם בממדיו, "אשה מחליטה להפיל, משום שאינה יכולה לחיות עוד עם הגבר שהוא אבי הולד, היא נפרדת ממנו, ובסופו של דבר נכנסת שוב לריון, מבעלה הראשון, ומחליטה לשמור על הריון עד הסוף". כך סיכם סוטה את הנושא באוזני ידידו, מרסל אפולס (במאי הצעיר והחמלה), הגיב אפולס בשאלה: "אתה משיכנע שזה סיפור פשוט? אולי כדאי לקרוא לסרט סיפור לא כל כך פשוט?"

בסופו של דבר נאלץ סוטה להודות שרצד עם ידידו, את הסרט הוא הקדיש לרומי שניידר, "הבטחתי לעשות עימה סרט כשתהיה בת 40", אמר, "והיא אחת הנשים המעטות שהן בגיל זה יותר מאשר לפני 20 שנה". לצידה צריכים היו להופיע רק שני גברים — המאהב, שאינה אוהבת עוד, ובעלה הקודם, אותו היא פוגשת שוב, לאחר שהיא נפרדת מן המאהב, אלא שר

ארלט בונאר, רומי שניידר ואווה דארזן ב"לאהוב מחדש"
"מארי גבריאלה אנה וכל האחרות"...

כל הגוונים שלהן, על כל המיגוון הרחב של אישיותן, שבדרך כלל נסתר מן העין, הסרט סובב על ציר אחד — מארי (רומי שניידר) — ישתמונה הראשונה מבקשת להפיל את הולד ובתמונה האחרונה, היא מחליטה לשמור על הריון החדש, ובכך סוגרת את המעגל העלילתי.

מארי בת 39, אם לבן 16, גרושה, שרטטת המתפרנסת בכוחות עצמה, מנהלת חיים עצמאיים לגמרי. בפתחת הסרט היא נמצאת במשבר, משום שהיא מגלה כי אינה אוהבת עוד את סרג', עימו חיה בתקופה האחרונה.

טיפוסים מרתקים. היא נפגשת עם ידידותיה, חברות לעבודה, נשואות, רווקות או גרושות, והסרט מתבונן בהן באותה תשומת-לב שהקדיש סוטה, בסרטיו הקודמיים, לגברים.

רווקה עליונה (סופי דומייה) המסתירה את ענגמתה באמצעות שטף של בדיחות, (המשך בעמוד 56)

שניידר בתפקיד מארי
— ולחזור אל הבעל

תוך כדי כתיבה, הסתבר לו כי אחרי שי הגבורה מנתקת קשריה עם המאהב היא ממשיכה לחיות חיים נורמליים. "ואז התחלתי לשאול את עצמי: מה היא עושה, לאן היא הולכת, עם מי היא מדברת, מה היא רואה?"

כך התרחבה היריעה, ומסיפור קאמרי קטן הפכה להיות תמונת-מצב רחבת-ימין דים, בנוסח האופייני לסרטיו של סוטה, אבל יש כאן הבדל מהותי אחד: בכל סרט טון הקודמים עמדו במרכז גברים, הפעם אלה הן הנשים. מבחינה זו, השם ההולם ביותר לסרט יכול היה להיות "מארי, גבר ריאלה, אנה וכל האחרות".

הריון חדש. סוטה, האהוב מאוד את הדמויות שהוא משרטט על הבד, ניסה גם הפעם להיכנס אל מתחת לעורן, אלא שזה היה לו קשה יותר מאשר בעבר, ואם הצליח, הרי זה משום שנמנע מן המבט הביקורתי הקטן, ויותר משהוא שואף לנתח את גיבורותיו, הוא רוצה להראותן על

פסטיבל קאהיר הזמין את ליז טיילור

יומן החדשות

לאשרת-כניסה למצריים, המאפשרת לו מיספר בלתי מוגבל של כניסות ויציאות לארץ זו, במשך שלושה חודשים, הוא חזר מקאהיר לישראל במצב-רוח מרום, לא רק משום שהצליח לארגן את סיורה של פארה פואסט מיינרס, שיתחיל בישראל ויימשך במצריים (במיסגרת מסע פירסום למוצרי ברוט, שיופצו במיוחד התיכון כאשל קוסמטיקס), כי אם גם בזכות הסיכומים שהשיג עם הפסטיבל הבינלאומי לסרטים, שיתקיים בקאהיר בסוף חודש ספטמבר, לבד מהצגת המצחיקון אהבת הימים, עם ג'ורג' סינל וג'ורג' ג'קסון, יוצג לראשונה במצריים, סרט עם ליז טיילור, שהיתה כלולה ברשימה של "הערבי" מאז נישואיה למייק טור, אשל מספר כי האישים שפגש, החל ב"עבד-אל-נור חליף, עורך אל-מוסוואר, דרך כאמל אל-מואלך, מעורכי אל-אהרם, ומנהל פסטיבל קאהיר, ד"ר עבד-אל-מונעם סעד, מנהל הפסטיבל ב-אלכסנדריה, שנערך על-ידי ענף הקולנוע במצריים, ד"ר נורסי סעד אל-דין, מן השרים שיבקרו בישראל בשבוע הבא, עם הנשיא המצרי, ככהג'את יוניס, מנהלת יחסי-הציבור של הלאריתון הקאהירי, שר ייאר את פארה, במקביל לשרתון התל-אביב, גילו רוח ידידותית ורצון לראות ישראלים בפסטיבל הסרטים בקאהיר.

● בחצי הראשון של חודש ספטמבר יקרין הסינמטק התל-אביבי שורה של סרטים מאת הבמאי מיכילאנג'לו אנטוניוני.

ראל איננה כלולה ברשימת הארצות הי מייצגות בפסטיבל.

● **חיים אשל,** מנהל השיווק של ברוט-פארבז'ה והממונה על אגף הסרטים של החברה, היה הישראלי הראשון שזכה

● סרטו של הבמאי **מונח ג'ורג'** הקוסם מלובליין, מוצג אומנם בפסטיבל ונציה, אבל לא ביום הפתיחה, והוא מייצג שם את ארצות-הברית, הסרט רשום במיסיגרת הפסטיבל כסרט אמריקאי, ואילו יש

חיים אשל מעיין ב"אדי-מופואר" עם עבד אל נור חליף העורך
מישראל למצריים באהבה